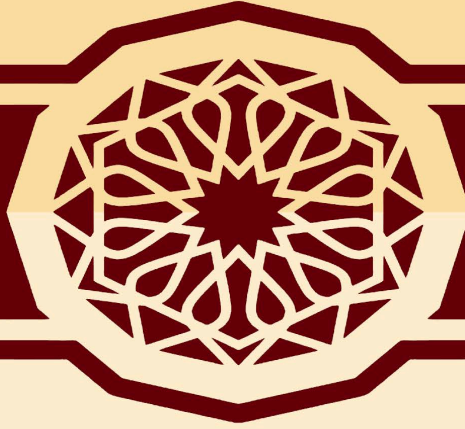

مَعْنَى الطَّاعُوتِ وَرُؤُوسِ أَنْوَاعِهِ

Tâğût'un Manası ve Başlıca Çeşitleri

Şeyh'ul İslâm
Muhammed bin Abd'il Vehhâb
Rahimehullâh

Tevhid'e Davet
darultawhid.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın Adıyla.

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh şöyle dedi:

“Tâğût; (Allâh'tan başka ibâdet edilen her şey hakkında) genel (bir ifâde)dir. Buna göre Allâh'tan başka kendisine ibâdet edilen ve bu ibâdetten râzı olan her şey; ister ibâdet edilen bir ma'bûd isterse de kendisine tâbi olunan veyahut da Allâhu Teâlâ'ya ve Rasûlü Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e itâ'ate muhâlif olarak itâ'at edilen bir şey olsun, tâğût'tur.”

مَعْنَى الطَّاعُوتِ وَرُؤُوسِ أَنْوَاعِهِ

Tâğût'un Manası ve Başlıca Çeşitleri

Müellif:

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb
Rahimehullâh
(1206 H)

Darultawhid

Tevhide Davet

 www.darultawhid.com

 info@darultawhid.com

 english@darultawhid.com

 t.me/darultawhid

 t.me/darultawhid_english

مَعْنَى الطَّاعُوتِ وَرُؤُوسِ أَنْوَاعِهِ

Tâğût'un Manası ve Başlıca Çeşitleri¹

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb

(1206 H)

Rahimehullâhu Teâlâ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla,

Allâhu Teâlâ sana rahmet etsin bil ki;

Allâhu Teâlâ'nın Âdemoğluna ilk farz kıldığı şey tâğût'u inkâr edip Allâh'a îmân etmektir ve (bunun) delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“Andolsun ki biz her ümmete, ‘Allâh'a ibâdet edin ve tâğût'tan sakının!’ diye (emretmeleri için) bir Rasûl gönderdik...” (en-Nahl 16/36)

Tâğût'u İnkâr Etmenin Vasfı

Tâğût'u inkâr etmenin vASFına gelince:

¹ Elinizdeki bu risâle, bizim başlıkta verdiğimiz ismiyle beraber Şeyh Rahimehullâh'ın eserlerinden derlenmiş olan, **“Müellefât'us Şeyh Muhammed bin Abdilvehhâb”** isimli mecmûanın **1. cilt, 376-378. sayfaları** arasında yer almaktadır. Bizim tercüme esâs aldığımız nüshâ budur. Bu risâle ayrıca **“ed-Durar'us Seniyye”**, **1/161-163** sayfaları arasında başlıksız olarak yer almaktadır. Bu zikrettiğimiz nüshâlar arasında kayda değer bir farklılık yoktur.

- Allâh'tan başkasına ibâdet etmenin bâtil olduğuna i'tikâd etmen (inanman),
- Allâh'tan başkasına ibâdet etmeyi terketmen,
- Allâh'tan başkasına ibâdet etmeye buğzetmen,
- Allâhu Teâlâ'dan başkasına ibâdet edenleri tekfir etmen ve
- Onlara düşman olmandır.

Allâhu Teâlâ'ya İmânın Manası

Allâhu Teâlâ'ya imânın manasına gelince:

- Allâh'ın -başkası (ortağı ve benzeri) olmaksızın- ibâdet edilen (ve ibâdeti hak eden) yegâne ilah olduğuna i'tikâd etmen,
- Bütün ibâdet çeşitlerinin hepsini Allâhu Teâlâ'ya has kılman,
- O'nun dışındaki tüm ma'bûdlardan (ibâdet edilen sahte ilahlardan) ibâdeti nefyetmen,
- İhlâs (şirkten uzak tevhd) ehlini sevmen,
- Onları velî (dost) edinmen,
- Şirk ehline buğzedip,
- Onlara düşmanlık etmendir.

İşte bu, İbrâhîm Aleyh'is Selâm'ın Milleti'dir (Dîni'dir). Öyle ki; her kim İbrâhîm Aleyh'is Selâm'ın Milleti'nden (Dîni'nden) yüz çevirirse kendi nefsinin sefih (aşağılık) kılıcı olur.² Allâhu Teâlâ'nın şu kavlinde kendisinden haber verdiği (güzel) örnek de budur:

² Müellif Rahimehullâh şu âyete atıf yapmaktadır:

"Kendi nefsinin aşağılık kılından başka, kim İbrâhîm'in dininden yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten âhirette de o sâlihlerdendir." (el-Bakara 2/130)

“İbrâhîm ve onunla beraber olanlarda, sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: Biz sizden ve sizin Allâh'tan başka ibâdet ettiklerinizden uzağız. Sizi reddettik. Sizler bir tek Allâh'a îmân edinceye kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir.” (el-Mümtehine 60/4)

Tâğût; (Allâh'tan başka ibâdet edilen her şey hakkında) genel (bir ifâde)dir. Buna göre Allâh'tan başka kendisine ibâdet edilen ve bu ibâdetten râzı olan her şey; ister ibâdet edilen bir ma'bûd isterse de kendisine tâbi olunan veyahut da Allâhu Teâlâ'ya ve Rasûlü Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e itâ'ate muhâlif olarak itâ'at edilen bir şey olsun, tâğût'tur.

Tâğûtlar pek çoktur ve başlıcaları beş tanedir:

1. Allâhu Teâlâ'dan başkalarına ibâdete çağırان şeytândır, delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“Ey Âdemoğulları! Ben size, şeytâna ibâdet etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır, diye bildirmedim mi?” (Yâ-Sîn 36/60)

2. Allâhu Teâlâ'nın hükümlerini değıştiren zâlim idâreciler, delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“Sana indirilene ve senden öncekilere indirilenlere îmân ettiklerini iddiâ edenleri görmedin mi? Reddetmeleri emrolunmuşken tâğût'a muhâkeme olmak istiyorlar. Şeytân da onları derin bir sapıklıkla saptırmak istiyor.” (en-Nisâ 4/60)

3. Allâh'ın indirdiğıinden başkası ile hükmeden, delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“...Kim Allâh'ın indirdiğıyle hükmetmezse işte onlar kâfirlerin tâ kendileridirler.” (el-Mâ'ide 5/44)

4. Allâhu Teâlâ'nın dışında gayb bilgisi iddiâ eden kişi, delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“O, gaybı bilendir. Kendi gaybını kimseye açmaz (ona muttali kılmaz). Ancak Rasûlleri içinde râzı olduğu kimseler müstesnâ. Çünkü Rasûl'ün önüne ve arkasına izleyiciler (gözetleyiciler) dizer.” (el-Cinn 72/26-27)

Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Gaybın anahtarları O'nun katındadır; O'ndan başka kimse O'nu bilemez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir. Bir yaprak bile düşmesin ki onu biliyor olmasın. Yeryüzünün karanlıklarında tek bir tane bile olsa yaş ve kuru hiçbir şey müstesnâ olmamak üzere hepsi apaçık bir kitaptadır.” (el-En'âm 6/59)

5. Allâhu Teâlâ'dan başka (kendisine) ibâdet edilen ve bundan râzı olan, delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“Onlar içinde kim, 'ben Allâh'tan başka bir ilahım' der ise işte onu cehennemle cezâlandırırız. Zulmedenleri işte böyle cezâlandırırız.” (el-Enbiyâ' 21/29)

Bil ki; insan tâğût'u inkâr etmediği müddetçe Allâh'a îmân etmiş olmaz, delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“Dinde zorlama yoktur. Şüphesiz, rüsd (doğruluk, hak) sapıklıktan ayrılmıştır.³ Kim tâğût'u reddedip Allâh'a îmân ederse kopmak bilmeyen sağlam kulpa yapışmış olur. Allâh Semî'dir (her şeyi işitendir), Alîm'dir (her şeyi bilendir).” (el-Bakara 2/256)

³ Müellif Rahimehullâh -"Rüsd" ve "Ğayy" kavramlarının açıklamasına metinde yer vermesine rağmen, âyetin yalnızca son kısmını zikretmiştir. Konu bütünlüğü sağlamak için âyetin ilk kısmına da metinde yer verdik.

er-Rüşd: Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in dînidir.

el-Ğayy: Ebû Cehil'in dînidir.

el-Urvet'ul Vuskâ (sağlam kulp): Allâhu Teâlâ'dan başka -ibâdete lâayık, hak- ilah olmadığına şehâdetinde bulunmaktır.

La ilahe illallâh (Allâh'tan başka -ibâdete layık, hak- ilah yoktur) kelimesi; hem nefyi (reddi), hem de isbâtı içermektedir. Şöyle ki;

{**La ilahe (ilah yoktur)**} manasına gelen kısmıyla} bütün ibâdet çeşitlerini Allâhu Teâlâ'dan başkasından nefyeder ve

{**İllallâh (Allâh hâriç)**} manasına gelen kısmıyla ise} bütün ibâdet çeşitlerinin hepsini bir olan ve ortağı bulunmayan Allâh için isbât eder.